

juridiskās personas darbinieku štatā; vai (iii) apstākļi, ka ar vienu un to pašu tās kompetentās struktūrvienības lēmumu par tās darbinieku atbrīvošanu no vadošajiem amatiem citas personas tika ieceltas vadošajos amatos uz noteiktu laiku?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklašanās Eiropas Kopienā (OV 2002, L 80, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. jūnijā iesniedza Krajský soud v Brně (Čehijas Republika) – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Lieta C-406/22)

(2022/C 359/44)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Brně

Pamatlietas puses

Prasītājs: CV

Atbildētāja: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (¹) I pielikuma b) punktā paredzētais drošas izcelsmes valsts noteikšanas kritērijs šīs direktīvas 37. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā – saskaņā ar kuru konkrēta valsts nodrošina aizsardzību pret vajāšanu vai sliktu apiešanos, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā paredzētās tiesības un brīvības, it īpaši tiesības, no kuru ievērošanas nevar atkāpties saskaņā ar minētās konvencijas 15. panta 2. punktu, – ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja konkrēta valsts ārkārtas stāvokļa laikā šī konvencijas 15. panta izpratnē atkāpjas no Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas uzliktajām saistībām, tā vairs neatbilst šim kritērijam, lai to atzītu par drošu izcelsmes valsti?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES 36. un 37. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij atzīt trešo valsti par drošu izcelsmes valsti tikai daļēji, ar noteiktiem teritoriālajiem izņēmumiem, kuru gadījumā nav piemērojama prezumpcija, ka šāda valsts daļa ir droša pieteikuma iesniedzējam, un, ja dalībvalsts atzīst šo valstu par drošu ar šādiem teritoriālajiem izņēmumiem, tad šīs direktīvas mērķiem nevar atzīt šo valsti kopumā par drošu izcelsmes valsti?
- 3) Vai gadījumā, ja uz jebkuru no abiem iepriekš izklāstītajiem prejudiciālajiem jautājumiem tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES 46. panta 3. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai lietā, kurā ir apstrīdēts lēmums par acīmredzamu pieteikuma nepamatotību saskaņā ar minētās direktīvas 32. panta 2. punktu, kas pieņemts, pamatojoties uz šīs pašas direktīvas 31. panta 8. punkta b) apakšpunktu, pēc savas iniciatīvas (*ex officio*) – arī pieteikuma iesniedzēja iebilduma neesamības gadījumā – ir jāņem vērā fakts, ka valsts atzīšana par drošu ir pretrunā Savienības tiesībām iepriekš minēto iemeslu dēļ?

(¹) OV 2013, L 180, 60. lpp.